

NOI DESCOPERIRI ȘI CERCETĂRI ARHEOLOGICE DE SUPRAFAȚĂ ÎN HOTARUL COMUNEI ICLOD (II)*

Împreună cu elevii școlii, respectiv cu membrii cercului „Prietenii muzeului“, am făcut cercetări de suprafață în diferite părți ale hotarului comunei Iclod. În urma acestora am obținut o serie de rezultate, pe care le prezentăm în rândurile de mai jos (Fig. 1).

Ob. 7 Semafor¹.

În vecinătatea semaforului, de la capătul de est al gării Iclod, spre Gherla, în septembrie 1986 au fost descoperite: un gît de ulcior și un colț de mistreț, datînd din epoca medievală. Cu ocazia săpării șanțului pentru conducta de apă Cluj—Gherla, în aceeași zonă, la 0,40—0,60 metri adîncime au apărut și alte materiale medievale.

Ob. 8 Rîț (= V. Satului)

Pe dreapta văii, înainte de podul de la calea ferată, vis-à-vis de grădinile Texas, în arătură apar fragmente ceramice din pastă grosieră, amestecate cu cioburi pisate, probabil din prima vîrstă a fierului. Un fragment din pastă gălbuie, lucrat la roată, aparține epocii romane. Un bolovan de silex marchează o zonă din care străvechile comunități neolitice își puteau procura materia primă.

Ob. 11 Tabla popii

În toamna anului 1986, Rus Stelian din clasa a VI-a, a adus un lot de materiale arheologice culese din hotarul satului, la ieșirea spre satul Fundătura. În urma unor periegeheze sistematice efectuate cu cercul de arheologie „Prietenii muzeului“ din Iclod, zona dintre casa lui Bantu (împărțită deocamdată în patru zone A, B, C, D) și sat de pe dreapta drumului spre Fundătura, au fost adunate noi materiale datînd din următoarele epoci și culturi:

Epoca bronzului (fig. 3) a) Cultura *Otomanî—Wietenberg*. Ceramica, în majoritate uzuală (grosieră), este amestecată cu nisip, pietricele și cioburi pisate. Suprafața vaselor este bine sau rău netezită, mai ales la specia uzuală. La specia semi-fînă suprafața vaselor este bine netezită, uneori chiar lustruită.

Formele de vase sînt greu de reconstituit din cauza stării fragmentare. Remarcăm buze de la vas-borcan (fig. 3/11—5) și vas-sac, buze și funduri de cești (fig. 3/3).

Ornamentele, sărăcăcioase, constau din striuri făcute cu măturica (care sînt și cele mai numeroase — fig. 3/6), brîuri alveolate (fig. 3/2, 4, 12), mici proeminente conice (fig. 3/5), toarte tubulare sau tortițe mici cu secțiunea în forma literei „D“ (fig. 3/1).

---

* Prima parte referitoare la descoperirile arheologice de la Iclod a apărut de Gh. Lazarovici — A. Bulbuc, în *Apulum*, XXI, 1983, p. 161—166.

¹ *Ibidem*, p. 164, punctul a *Semafor*: numerotarea obiectivelor este în continuarea celor publicate în 1983.

Din punct de vedere cultural materialul aparține epocii mijlocii a bronzului, foarte probabil unui fenomen de sinteză Otomani—Wietenberg, (Vezi Gh. Lazarovici în *ActaMN*, XIII, 1976, p. 7 și urm.; Idem, în *Apulum*, IX, 1971, p. 78—80) sesizat în zona de est a Apusenilor, în partea orientală (fig. 3/10—11), mai caracteristice fiind câteva buze de la vase-sac sau borcan (fig. 3/7—14). De la finalul epocii bronzului sînt fig. 4/1—4.

Epoca fierului. Materialul, destul de sărăcăcios, constă din câteva fragmente din pastă neagră, roșie la interior, ornamentată cu caneluri pe buză (fig. 4/5—6, 9).

Epoca romană și romană târzie. Zona a fost locuită, dovadă fiind câteva fragmente ceramice lucrate la roată. Un fragment de la un castronaș are o adîncitură care marchează buza (fig. 4/7), altul are două caneluri, peste care sînt urme de pictură (fig. 4/8) roșie sau neagră, câteva fragmente din pastă poroasă cenușie marchează o locuire mai târzie (fig. 4/10).

Epoca prefeudală și feudală timpurie este marcată de prezența a 2—3 fragmente ceramice lucrate din pastă nisipoasă, zgrunțuroasă, neornamentată, doar cu urme de la scula de netezit a olarului.

Ob. 13 Grădinile Texas.

În sat, între podul peste Valea Aluniș (la unii Valea satului) și vale, în grădinile locuitorilor Vădan, Morar și a vecinilor (casele cu nr. 533, 537) au fost descoperite fragmente ceramice din următoarele perioade istorice:

Epoca hallstattiană: fragment ceramic din pastă cărămie, nisipoasă, ornamentat cu benzi în arcade, făcute cu piaptănul; fragment din pastă brună, nisipoasă cu două proeminențe conice, mici; alte fragmente cu cioburi în pastă.

Epoca romană. Cîteva fragmente lucrate cu roata, din pastă cărămie și gălbuie și unul brun-cenușiu, nisipos, marchează urmele unei locuiri din epoca romană (fig. 4/10—12).

Perioada prefeudală. Două fragmente de vas din pastă nisipoasă, de culoare brună sau cenușie, ultimul ornamentat cu striuri paralele marchează o locuire sporadică.

Ob. 14 Pădurea Copăceii.

În hotarul Iclodului, la aproximativ 4 km spre Ghirolț, în marginea pădurii, pe pantele de sud, pe un teren necultivat au fost descoperite un topor de piatră, cu tăișul știrbit și un zdrobitor, ambele datînd din epoca neolitică (fig. 4/21).

Ob. 15 Str. Măgheruș.

La marginea de nord-vest a satului, spre Valea Alunișului, (la capătul grădinii lui Berindean de la nr. 141 și în dreptul casei lui Siminca de la nr. 82, de pe str. Alunișului) pe o pantă orientată spre nord-est, în octombrie 1986, au fost descoperite obiecte arheologice datînd din următoarele perioade:

Neolitică: așchie de opal (fig. 4/13) cu urme de folosire; lamă de opal cu urme de retușe; gratoar, mic, discoidal; așchii și lame de corneene, fumurii (fig. 4/14—19) o lamă și trei așchii de obsidian; un nucleu de cornean, fragment de topor, tip calapod, partea cu ceafa (aduse de Berindean Adrian) (fig. 4/11, 13—20).

Ceramica arsă slab, cu slipul picat, este din pastă amestecată cu mîl și cioburi pisate (fig. 6/1—2). Biscuitul este cenușiu iar arderea slabă. Materialul este atipic, din care motive se poate aprecia doar că aparține neoliticului mijlociu sau târziu.

Medievală. Cîteva fragmente ceramice medievale confirmă locuirea zonei în evul mediu evoluat.

Ob. 17 Terenul I.T.T.

În sat, între Valea Alunișului, punctul *Rit*, *Grajdurile I.T.T.* și calea ferată, pe un teren drept (șes), în mai 1986, au fost descoperite fragmente ceramice și chirpici datînd din următoarele epoci și perioade:

Neolitic. Lamă trapezoidală de obsidian.

Hallstatt. Fragment de vas, din pastă cărămizie neagră în spărtură, ornamentat cu benzi de cîte două incizii în zig-zag datînd din Ha B₂—B₃.

Roman. Două fragmente ceramice din pastă gălbuie marchează urmele unei locuiri din epoca romană.

Ob. 18 Str. Poștei.

La capătul străzii, spre calea ferată, Cesărean Zaharia a adunat materiale arheologice din capătul străzii. De asemenea, s-au găsit asemenea materiale și în grădina lui Uțiu Petru și Inoan Alexandru din următoarele epoci și perioade:

Neolitic. O așchie de obsidian (fig. 16) marchează urmele unei locuiri neolitice sau paleolitice.

Hallstatt: fragmente de buză lucrate pe o pastă de culoare negru-brun, arsă slab, gălbuie sau neagră, arsă oxidant, are la interior culoare cărămizie.

Preistorice. Cîteva fragmente, cu slipul picat nu permit precizări mai exacte pentru încadrarea lor culturală. Arderea este slabă iar amestecul cu nisip și pietricele. Ele ar putea fi hallstattiene.

Medievale timpurii. Două fragmente din pastă nisipoasă, brune sau cărămizii, lucrate cu roata, marchează o locuire temporară în aceste zone.

Medieval evoluat. Mai multe fragmente confirmă o locuire îndelungată a satului și zonei în evul mediu.

Un mic bulgăre de silex cafeniu-roșcat, rulat, arată prezența materiei prime în depunerile geologice ale văii.

Ob. 21 La Barieră.

În vecinătatea gării, între barieră și podul spre Someș, pe lîngă drumul spre Iclozel, în octombrie 1986, au fost descoperite așchii și mai mulți bulgări de silex. Una dintre așchii are urme de folosire (fig. 7), retușe fine. Aceasta presupune existența prelucrări pe loc a materialului sau a unui atelier de cioplit unelte în zonă.

Ob. 23 Valea Alunișului. Capul satului.

Între șosea și vale, către capul satului, spre Aluniș, pe terasa joasă a râului, au apărut fragmente ceramice lucrate cu mîna din pastă cărămizie, nisipoasă sau neagră la exterior și gălbuie la interior, amestecată cu cioburi pisate, arsă slab. Acestea marchează o locuire *din prima vîrstă a fierului*.

Epoca romană. Din această vreme sînt două fragmente, din care un gît de ulcior, lucrate cu roata, pe o pastă gălbuie, cu firnis roșu.

Cîteva fragmente recente sau medievale tîrzii întregesc imaginea asupra locuitorilor din această zonă.

Ob. 9 „La Doroaie“

În prima jumătate a lunii martie 1986, elevul Bucur Nicolae din clasa a VIII-a a găsit în malul Văii Alunișului, la locul numit „La Doroaie“, cîteva cioburi aparținînd culturii Coțofeni. La cîteva zile după înștiințare, l-am informat pe Gh. Lazarovici de la Muzeul de Istorie al Transilvaniei din Cluj-Napoca despre

descoperire. În timpul vacanței, o dată cu începerea săpăturilor sistematice, am primit sectorul de la „La Doroaie” pentru a-l cerceta cu elevii școlii. Săpăturile au început în martie și au durat pînă la jumătatea lunii aprilie.

Locul „La Doroaie” este o terasă în lunca Văii Alunișului, ce se varsă, după o distanță de 2000 de metri de la punctul amintit, în Someșul Mic (fig. 1—2).

Aici s-au deschis două sonde de formă dreptunghiulară. Prima cuprinde o suprafață de 40 m² (4×10 m) și a fost împărțită în 10 carouri marcate de la 1 la 10, iar a doua, o suprafață de 8 m², respectiv în două carouri a câte 2×2=4 m², marcate cu carourile 11 și 12.

Materialele arheologice rezultate le vom enumera în ordine cronologică.

Epoca neolitică. Materialele arheologice descoperite se grupează diferit în secțiuni, nivelul de călcare este în jur de -0,90 m, materialele fiind răspândite între -0,80—1 m. Răscolirile ulterioare, din vremea culturii Coțofeni (în caroul 11) și latène (din caroul 6) au vehiculat spre adîncime și la suprafață materiale neolitice.

Materialele arheologice descoperite constau din fragmente ceramice și un grătar de silex, discoidal (fig. 5).

Ceramica este amestecată cu mîl, resturi organice, nisip, cioburi pisate în pietricele. Arderea nu este prea bună. După factură materialele se aseamănă celor descoperite la Zăuan în nivelul II, la Țaga și în descoperiri recente la Cluj — *Stăvilă*². Din cauza mîlului și arderii slabe ceramica are un aspect făinos.

Starea fragmentară a vaselor nu permite reconstituiri de forme. Formele sînt simple, fragmentele provenind de la vase globulare și tronconice.

Ornamentația, sărăcăcioasă, constă din proeminențe (fig. 6/1—2), incizii (fig. 4), alveole și briuri alveolare (fig. 6/3, 7).

Pe baza facturii, formelor simple, a ornamentației sărăcăcioase, materialul se încadrează în faza IV B a culturii Starčevo—Cris³, marcînd un nou punct al unui fenomen etno-cultural mai larg, care caracterizează finalul neoliticului timpuriu și o evoluție locală spre neoliticul dezvoltat.

Epoca cuprului. Cultura Coțofeni.

Materialele arheologice descoperite se grupează diferit în stratigrafie și în suprafața cercetată. Stratul de cultură se înscrie între adîncimea de 0,60—0,80 m. Unele complexe, greu de sesizat din cauza stratului negru în care au fost săpate, coboară pînă la adîncimea de 1,40—1,60 m. Situația se repetă și pentru alte culturi.

În caroul 2 ceramica Coțofeni coboară pînă la -1,40, avînd nivel de călcare la 0,70—0,80 m. În caroul 7, fragmente Coțofeni au apărut la toate adîncimile marcînd existența unui complex (groapă menajeră) umplut în timp mai îndelungat. În caroul 9, materialele Coțofeni apar la 1,40—1,60 m cea ce marchează existența unui complex de locuire cu nivel de călcare la această adîncime (foarte probabil o groapă). În carourile 11 și 12 s-ar părea că este vorba de un bordei de mari dimensiuni ce cuprinde o bună parte din cele două carouri.

În rest, în secțiuni, ceramica Coțofeni se grupează la adîncimile de -0,60 și mai ales la -0,80 m apărînd în mai toate complexe. Unele apariții Coțofeni în

² Gh. Lazarovici, în *ActaMN*, XVIII, 1981, p. 13 și urm.; Z. Kalmár, în *ActaMN*, XX, 1983, p. 359 și urm. pentru Țaga; informații amabile pentru Cluj — *Stăvilă*.

³ Pentru încadrare am folosit caracteristicile fazei Starčevo—Cris IV B, cf. Gh. Lazarovici, în *Gornea — preistorie, Caiete Banatica*, 5, p. 40—42, 65—68, 69—81; Idem, în *Neoliticul Banatului. Biblioteca Musei Napocensis*, 5, 1979, p. 50—56; Idem, în *ActaMN*, VIII, 1984, p. 68—71.

adâncime au fost determinate și de răscoliri ulterioare din epoca latene (situație probabilă în carourile 7 și 9).

Factura ceramicii. Predominantă este ceramica uzuală, specia cărămizie la exterior și cenușie la interior, avînd ca degresant nisipul (apare în proporție de 10,7% — statistici făcute pe un lot de 280 de piese). Aceeași categorie, dar brun închis sau negru-cenușiu la interior sînt în proporție de cîte 9%. Mai puțin reduse sînt cele cărămizii la interior (4%), mai rară este cea brună la exterior amestecată cu cioburi și pleavă. La ceramica semifină predominante sînt speciile cărămizii (2,5%) cu brun-deschis la interior sau cenușiu la interior (3%).

Formele. Starea fragmentară a vaselor nu permite reconstituiri de forme, deși materialul este numeros. Cîteva fragmente de buză permit recunoașterea următoarelor forme: castroane (fig. 7/1, 4) și amfore sau oale cu buza răsfrîntă (fig. 7/2, 5, 6, 8—9) iar fundul marcat ușor (fig. 7/7).

Ornamentele: constau din două, trei rînduri de creștături sub buză (fig. 7/1—2, 8) în continuarea cărora, în jos, apar incizii dispuse sub forma acelor de brad sau în zig-zag (fig. 8/1, 4—5); mai rar apar briuri mici, fine, cu creștături (fig. 8/4—5) și, șir de alveole (fig. 8/7).

O rîșniță cu un diametru de 0,40 m și înălțimea de 0,18 m cu perforare în centru și un zdrobitor au fost găsite în careul 7 la o adîncime de —1,40 m.

Epoca fierului. Un lot de materiale, provenite din careul 7, la adîncimile de —1,00 m, —1,15 m, —1,20 m și —1,30 m, marchează existența unei gropi. Ceramica, unitară ca factură, este de culoare brună, cărămizie și mai rar neagră. Predominantă este specia grosieră. Ca degresant s-au folosit: nisipul și uneori pietricelele. Netezimea este cu denivelări, păstrîndu-se pe suprafața vasului urmele sculei pentru netezit. Ceramica nu este ornamentată. Cîteva proeminențe conice sau înguste (fig. 9/2, 9) și un briu alveolar (fig. 9/8) sînt singurele mijloace de decor.

Din epoca a doua a fierului provin o serie de materiale ceramice lucrate cu mina, dar mai ales cu roata. Ceramica cu mina, greu de separat de cea din HaD, este de culoare gălbuie și doar, după unele forme (fig. 10), ar putea aparține epocii latene.

Ceramica lucrată cu roata este de două categorii, ambele de culoare cenușie. Una fină, bine arsă, provenită de la 3—4 vase (fig. 10/5—6), alta amestecată cu grafit. Formele mai des întîlnite sînt castronul cu buza îngroșată, avînd pe umăr briu crestat. Pe corp sînt striuri. Asemenea materiale sînt caracteristice pentru secolele III—II î.e.n. (fig. 10).

Ob. 1 Așezarea de la Pămîntul Vlădicii.

De la suprafață, în zona săpăturilor, au fost culese cîteva materiale neolitice aparținînd grupului Iclod, unei etape tîrzii (Iclod II/III—III). Materialele din care au fost cioplite unelte sînt: obsidian (fig. 5/1—4), opal (fig. 5/5—6), hidrofan (fig. 5/7), calcedonii (fig. 5/8—14), corneene (sist mênilitic) (fig. 5/15—21) și cîteva unelte șlefuite. Tipurile de unelte sînt: virfuri (fig. 5/1—2, 11—12), gratoare discoidale (seceri, cuțite (fig. 5/17—19). O piesă deosebită este un nucleu uriaș din silex din care au fost desprinse cîteva lame mari.

Concluzii.

Activitățile organizate cu cercul de arheologie „Prietenii muzeului“ din Iclod în anul 1986 au fost deosebit de fructuoase. Organizarea unei tabere arheologice la Tureni—Săndulești, unde au participat membrii cercului și expedițiile organi-

zate la Cheile Turzii, Petrești și Săndulești au avut un rol educativ și stimulat, stîrnind interesul elevilor pentru cercetări de suprafață.

Întorși din tabere au cercetat hotarul satului împreună cu noi, organizînd mai multe expediții care s-au soldat cu descoperirea a peste 10 puncte arheologice noi.

Din epoca neolitică au fost semnalate materiale în 7 puncte (obiectivele 8, 9, 14, 15, 17, 18, 21). Importantă este descoperirea unor zone în care se găsesc materii prime pentru cioplirea uneltelor pe loc sau de unde puteau fi procurate. Cea mai importantă descoperire neolitică este cea de la *La Doroaie* unde au fost descoperite materiale din ultima fază din evoluția culturii Starčevo—Criș, faza IV B. Studiul evoluției facturii ceramice explică fenomenele care se petrec în perioada următoare, în neoliticul dezvoltat, în așezări secundare, aflate în procese de retardare culturală. Locuirea este restrînsă, are aspectul unei așezări secundare, a unui cătun. Cercetarea unor asemenea descoperiri aduce dovezi noi asupra fenomenelor etno-culturale.

Descoperirile Coțofeni din obiectivul 9 *La Doroaie*, marchează o locuire foarte timpurie, din faza I-a culturii Coțofeni. Factura ceramicii și ornamentele apropie descoperirile de aici de cele de la Dăbica din faza I-a a culturii Coțofeni⁴.

Din epoca bronzului sînt descoperiri în obiectivul 11, *Tabla Popii*, unde apar materiale caracteristice pentru fenomenul de sinteză culturală petrecut în zonele de est ale Munților Apuseni, sesizat la Bădeni și Deuș⁵.

Din bronzul târziu, sînt descoperiri tot în *Tabla Popii*, care aparțin descoperirilor de tip *Noua* (fig. 4/1—4) sesizate recent în mai multe puncte din bazinul Someșului Mic, la Apahida, Sînicoară, Gura Baciului, Deuș, în mai multe puncte, și altele⁶.

Epoca hallstattiană este reprezentată prin numeroase descoperiri semnalate în obiectivele 8, 11, 13, 17, 18, 23, constînd din ceramică care permite încadrarea în Ha B₂—B₃, cu descoperiri similare din zonele B și C (obiectivele 1 și 3), în săpăturile lui Gh. Lazarovici⁷.

Deosebit de importante sînt descoperirile Latène, cu materiale caracteristice pentru celți, din ceramică grafitată.

Epoca romană și romană târzie este reprezentată prin numeroase descoperiri din obiectivele 8, 11, 13, 17, 23, care se adaugă complexelor romane și romane târzii din obiectivul 1, zona B, apărute în săpăturile din 1985 și 1986⁸.

Materialele medievale au apărut în obiectivele 7, 13, 11, 15, 18, 23, ele marcînd locuirii sezoniere.

Sîntem convinși că nu am epuizat toate obiectivele arheologice ce se pot găsi în zone cercetată pe teritoriul comunei Iclod. Dealtfel cercetarea noastră a fost pe suprafețe restrînse. În viitor sperăm a extinde aceste cercetări din hotarul satului

⁴ Informații amabile Gh. Lazarovici și Z. Kalmár. Materiale similare există și la Gilău: Z. Kalmár, în *ActaMN*, p. 409 și urm. fig. 13—18. Vezi aici și bibliografia; Idem, în *ActaMN*, 7, 1983, p. 61 și urm. pl. I—V.

⁵ Gh. Lazarovici, în *Apulum*, IX, 1971, p. 71 și urm.; Idem, în *ActaMN*, XIII, p. 20—34.

⁶ Informații amabile de la Gh. Lazarovici pentru: Apahida, Gura Baciului, Cămărașu, Cluj — str. Banatului, Cluj — Hoia, Cluj — Subcoastă, Deuș — Puturoasa; — Gura Rîmeșii — Lunga, Viștea, Vlaha — Dimb.

⁷ În campania din primăvara anului 1986 au apărut mai multe complexe cu ceramică. Un bordei a fost cercetat în 1972 în zona C. Informații amabile Gh. Lazarovici.

⁸ *Ibidem*.

și de pe teritoriul comunei. În încheiere dorim să aducem mulțumirile noastre celor care ne-au sprijinit la realizarea acestui studiu⁹, fiind convinși că acesta va contribui la completarea hărților arheologice cu descoperiri a căror înregistrare este necesară în vederea ocrotirii lor de către legi.

AUREL BULBUC

NEUE ARCHÄOLOGISCHE ENTDECKUNGEN UND FORSCHUNGEN AUF DEM HATTERT DER GEMEINDE ICLOD (II)

(Zusammenfassung)

De mit dem archäologischen Zirkel „Prietenii muzeului“ (Freunde des Museums) aus Iclod im Jahre 1986 organisierten Tätigkeiten waren außergewöhnlich einträglich. Die Organisation eines archäologischen Lagers bei Tureni—Sândulești, an dem die Mitglieder des Zirkels und der bei Cheile Turzii, Petrești und Sândulești organisierten Expeditionen teilnahmen, hatte eine erzieherische und anspornende Rolle, wobei das Interesse der Schüler für Oberflächenforschungen gefördert wurde.

Aus dem Lager zurückgekehrt erforschten sie zusammen mit uns den Dorfhattert. Es wurden mehrere Expeditionen organisiert, wobei man mehr als 10 neue archäologische Punkte entdeckte.

Aus der neolithischen Epoche entdeckte man Materialien in 7 Punkten (Objektive 8, 9, 14, 15, 17, 18, 21). Wichtig ist die Entdeckung von Stellen, wo Rohstoffe sofort behauen werden konnten oder von wo man Rohstoffe verschaffen konnte. Die bedeutendste neolithische Entdeckung ist jene von *La Doroaie*, wo Materialien aus der letzten Phase der Entwicklung der Starčevo—Criș—Kultur, Phase IV B entdeckt wurden. Die Untersuchung der Entwicklung der Machart der Keramik erklärt die Phänomene, die sich in der folgenden Periode, im entwickelten Neolithikum, in den sekundären Siedlungen, die sich in einem Retardierungsprozeß befinden, abspielen. Bewohnung ist beschränkt, hat das Aussehen einer sekundären Siedlung, eines Weilers. Die Untersuchung solcher Entdeckungen fördern neue Beweise hinsichtlich der ethnisch-kulturellen Erscheinungen.

Die Coțofenientdeckungen aus dem Objektiv 9 *La Doroaie*, bezeichnen eine sehr frühe Bewohnung aus der Phase Ia der Coțofenikultur. Die Machart der Keramik und die Ornamente bringen die hiesigen Entdeckungen jenen von Dăbica aus der Phase Ia der Coțofenikultur nahe.

Entdeckungen aus der Bronzezeit machte man im Objektiv 11, *Tabla Popii*, wo charakteristische Materialien für das Phänomen kultureller Synthese, die in der Ostzone der Westkarpaten stattfand und die in Bădeni und Deuș belegt ist, auftauchen.

Aus der späten Bronzezeit gibt es Entdeckungen ebenfalls bei *Tabla Popii*, die den Entdeckungen vom Typ *Noua* angehören, die man kürzlich in mehreren Punkten des Beckens des Someșul Mic, so bei Apahida, Sinnicoară, Gura Baciului, in mehreren Punkten von Deuș u.a. antraf.

Die Hallstattperiode wird durch zahlreiche Entdeckungen vertreten, die man in den Objektiven 8, 11, 13, 17, 18, 23 ausgrub und die aus Keramik bestehen, die eine Einordnung zur Ha B₂—B₃ erlauben und den Entdeckungen aus den Zonen B und C (Objektive 1 und 3) in den Ausgrabungsarten von Gh. Lazarovici nahe stehen.

⁹ Lui: Gh. Lazarovici pentru determinările de materiale arheologice și informații bibliografice; Zoia Kalmár și dl. Tripon Florian pentru prelucrarea materialului; elevilor din comună pentru aducerea de materiale; le mulțumim și pe această cale.

Sehr wichtig sind die Latèneentdeckungen mit für die Kelten charakteristischen Materialien aus graphitierter Keramik.

Die römische und spätrömische Epoche ist durch zahlreiche Entdeckungen aus den Objektiven 8, 11, 13, 17, 23 vertreten, die sich den römischen und spätrömischen Komplexen aus dem Objektiv 1, Zone B, die während der Grabungen von 1985 und 1986 auftauchten, anschließen.

Mittelalterliche Materialien kamen in den Objektiven 7, 13, 11, 15, 18, 23 zum Vorschein und belegen saisonbedingte Bewohnungen.

Wir sind überzeugt, alle archäologischen Objekte erschöpft zu haben, die sich auf dem untersuchten Gebiet der Gemeinde Iclod befinden können. In Zukunft hoffen wir, diese innerhalb der Dorfgrenzen und des Gemeindebodens begrenzten Forschungen ausdehnen zu können. Abschließend möchten wir jenen danken, die uns beim Zustandekommen dieses Studiums unterstützten, und unsere Überzeugung ausdrücken, daß dieses Studium zur Vervollständigung der archäologischen Landkarte mit Entdeckungen beitragen wird, deren Aufzeichnung hinsichtlich ihres gesetzlichen Schutzes notwendig ist.

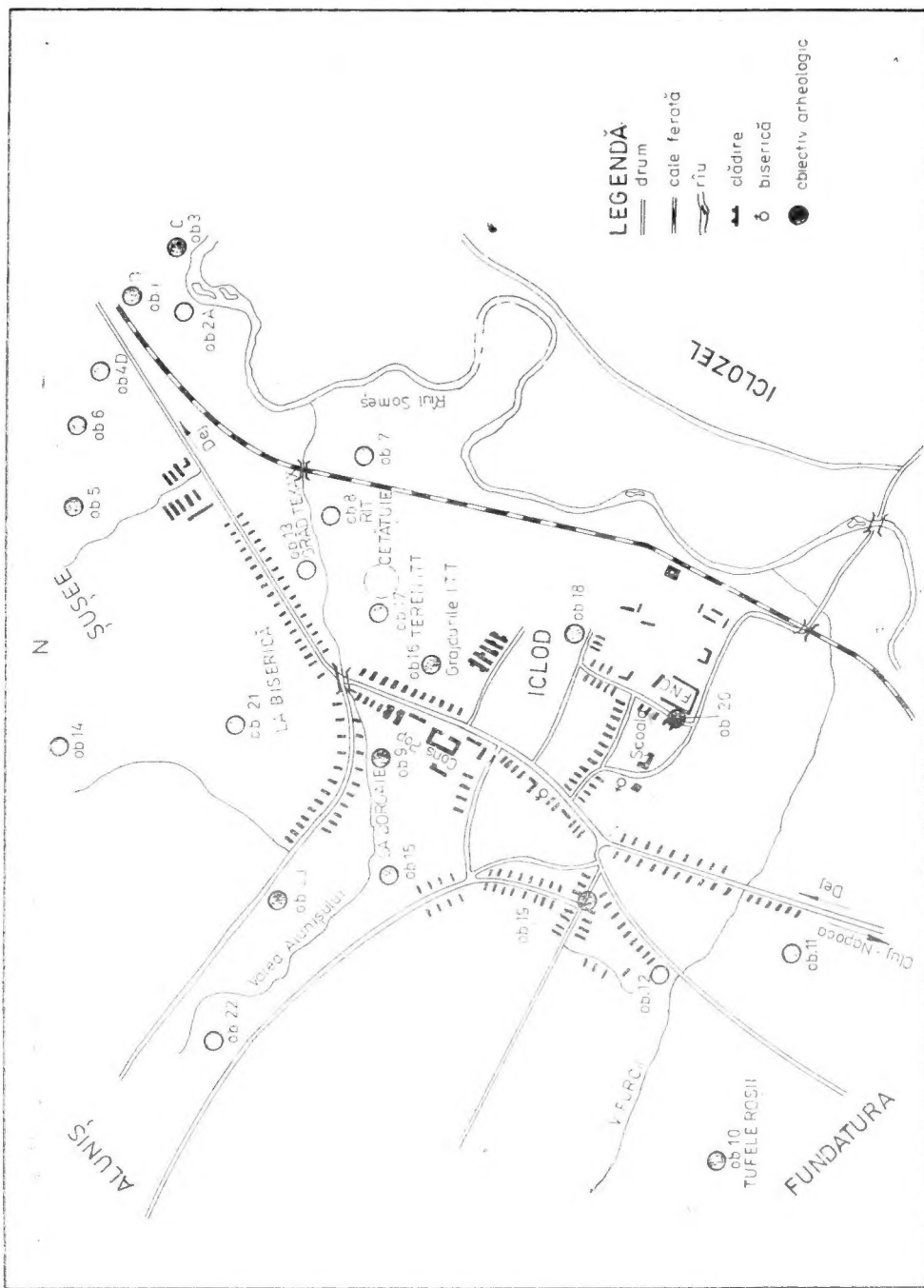

Fig. 1. Harta satului Iclod cu indicarea obiectivelor arheologice.

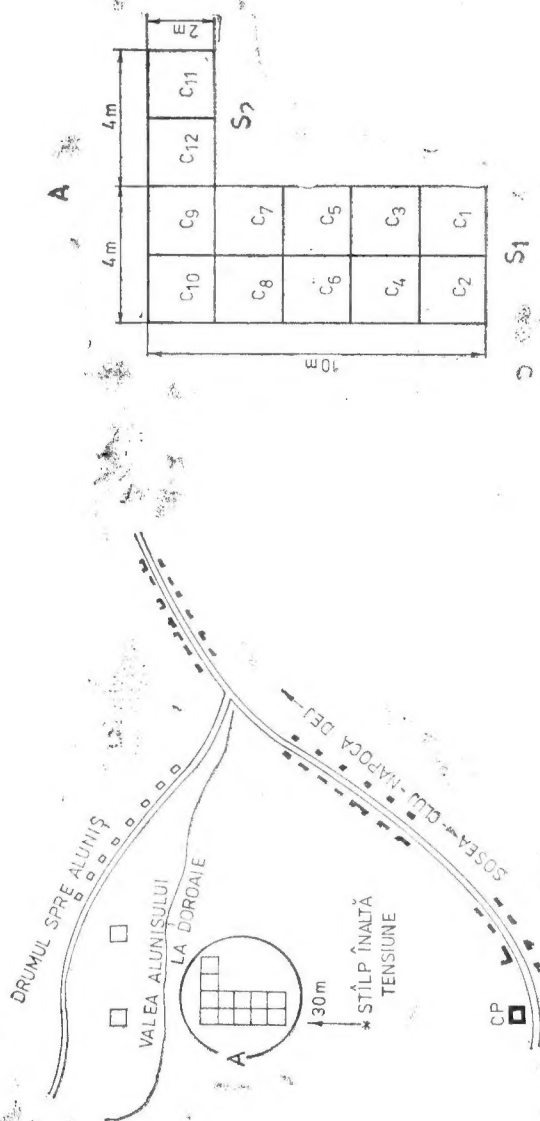

Fig. 2. Planul obiectivului 9 „La Doroaie” și schița sondeajului cu marcarea carourilor.

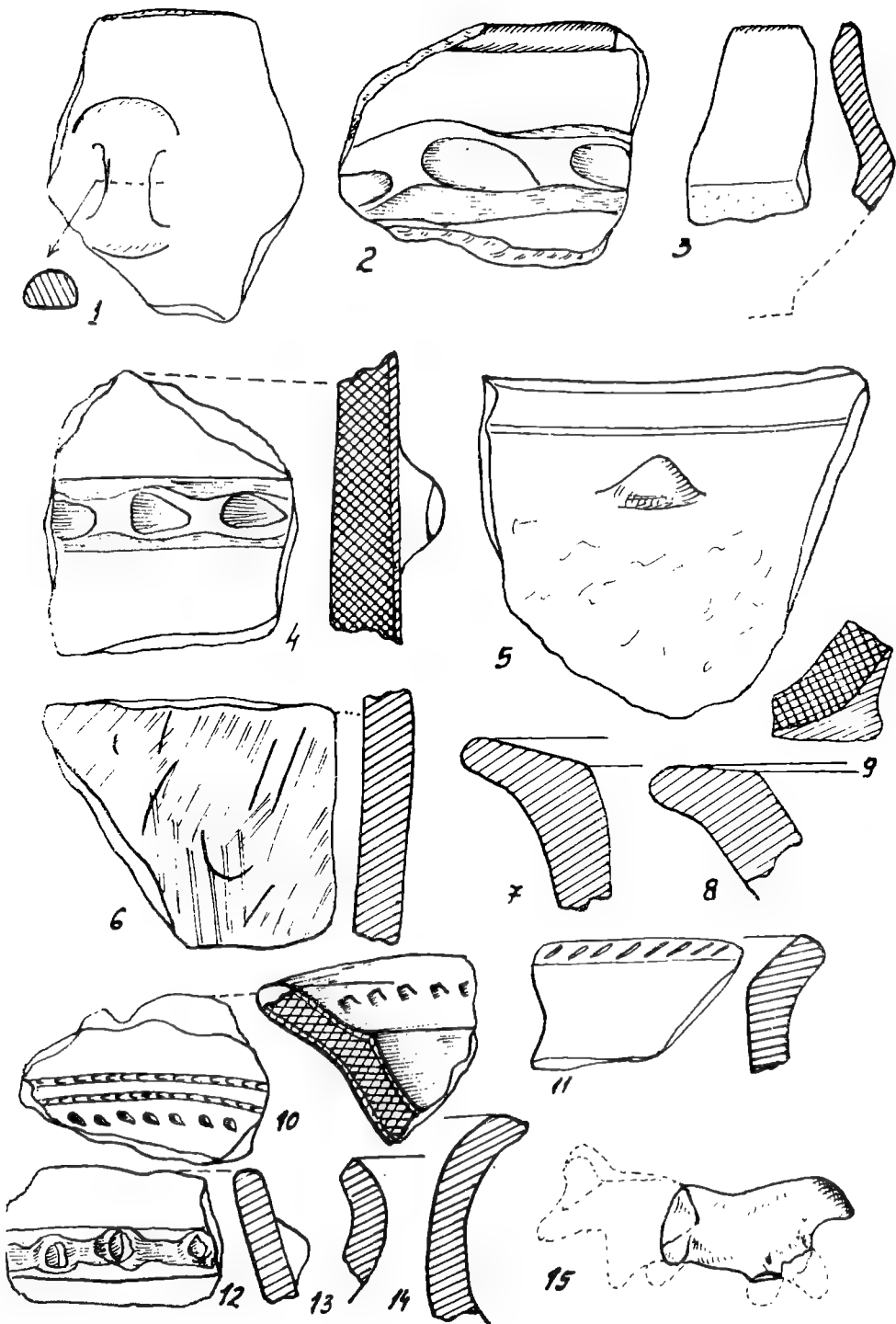

Fig. 3. Iclod — obiectiv 8, (*Tabla Popii*). Ceramică din epoca bronzului.

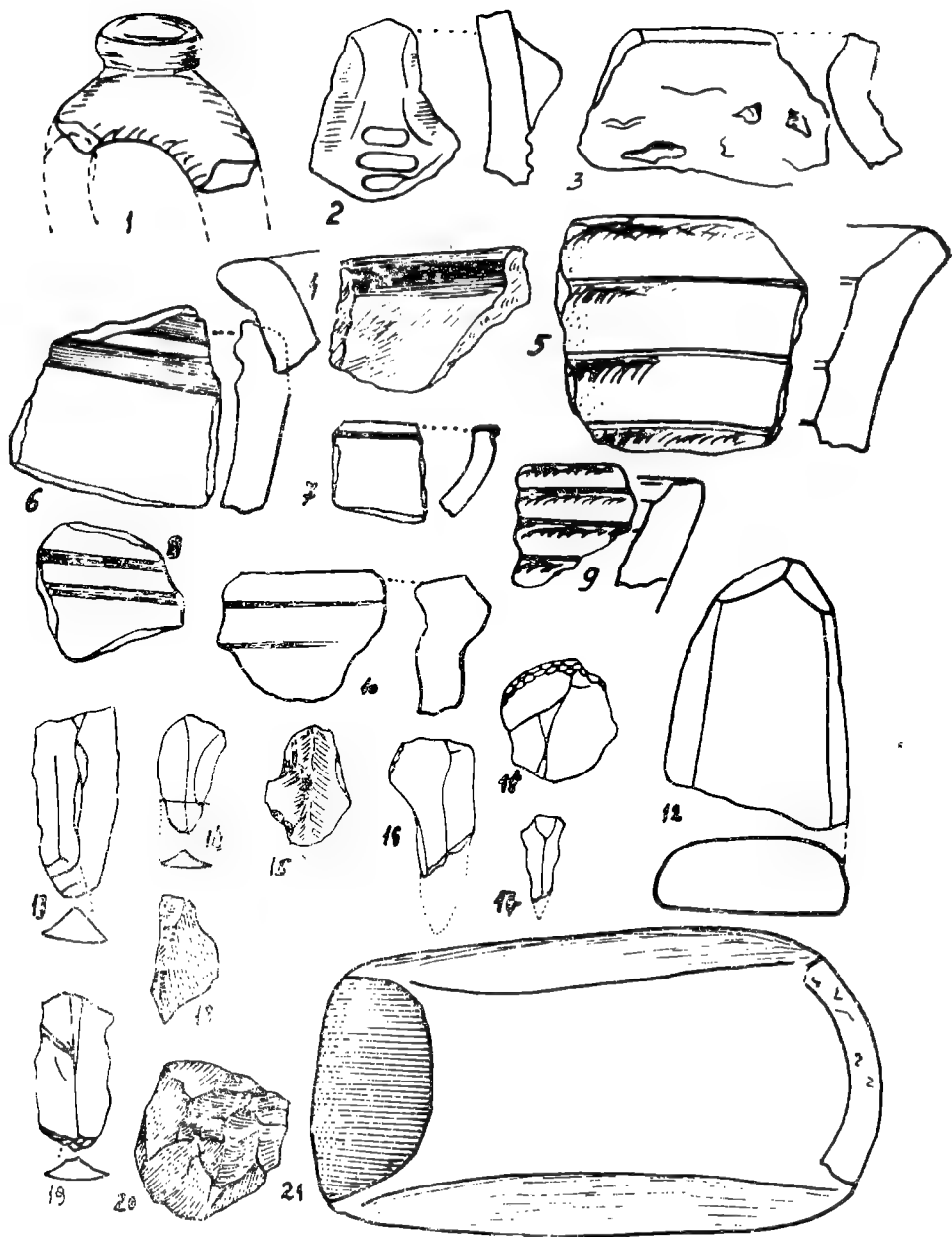

Fig. 4. Iclod — obiectiv 8, (*Tabla Popii*). Materiale din: 1 — 4 cultura Noua; 5 — 6, 9 Hallstatt; 7 — 8 epoca romană; 10 — 12. Obiectiv 13 (*Grădinile Texas*) epoca romană târzie (sec. IV); 11 — 20. Iclod — obiectiv 15 (*str. Măgheruș*); 11 gratoar de silex; 12 Topor șlefuit; 13 — 20 lame și așchii de silex; 21 Iclod — obiectiv 14 (*Pădurea Copăcei*) topor șlefuit.

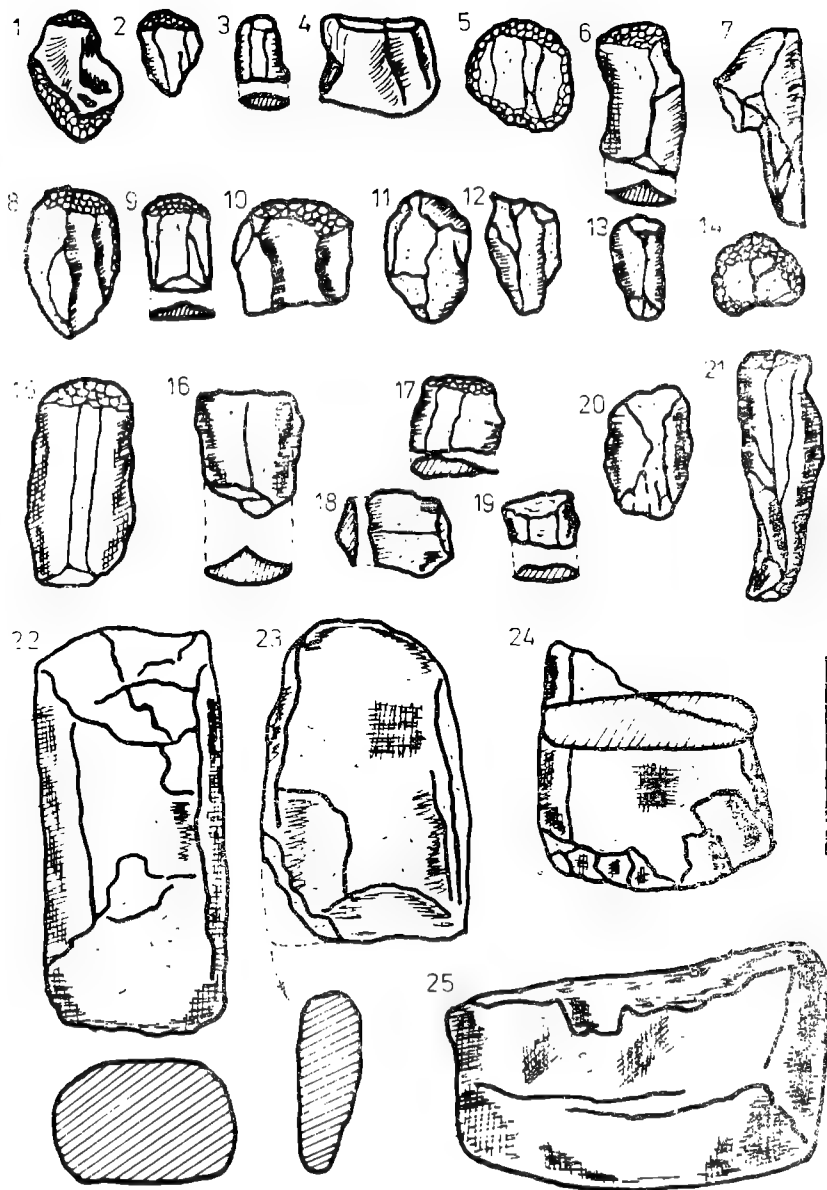

Fig. 5. Iclod — obiectiv 1 (Pământul Vlădicii, zona B) Unelte din obsidian (1—4), opal (5 — 6) hidrofan (7), calcedonii (8 — 14), corneene (= sist menilitic) 15 — 21, topoare șlefuite (22 — 25); 1 — 2) virfuri; 3 — 13 lame; 5 — 6, 8 — 10, 14, 15 gratoare și gratoar pe lamă; 17 — 19 piese componente; restul așchii și nuclee.

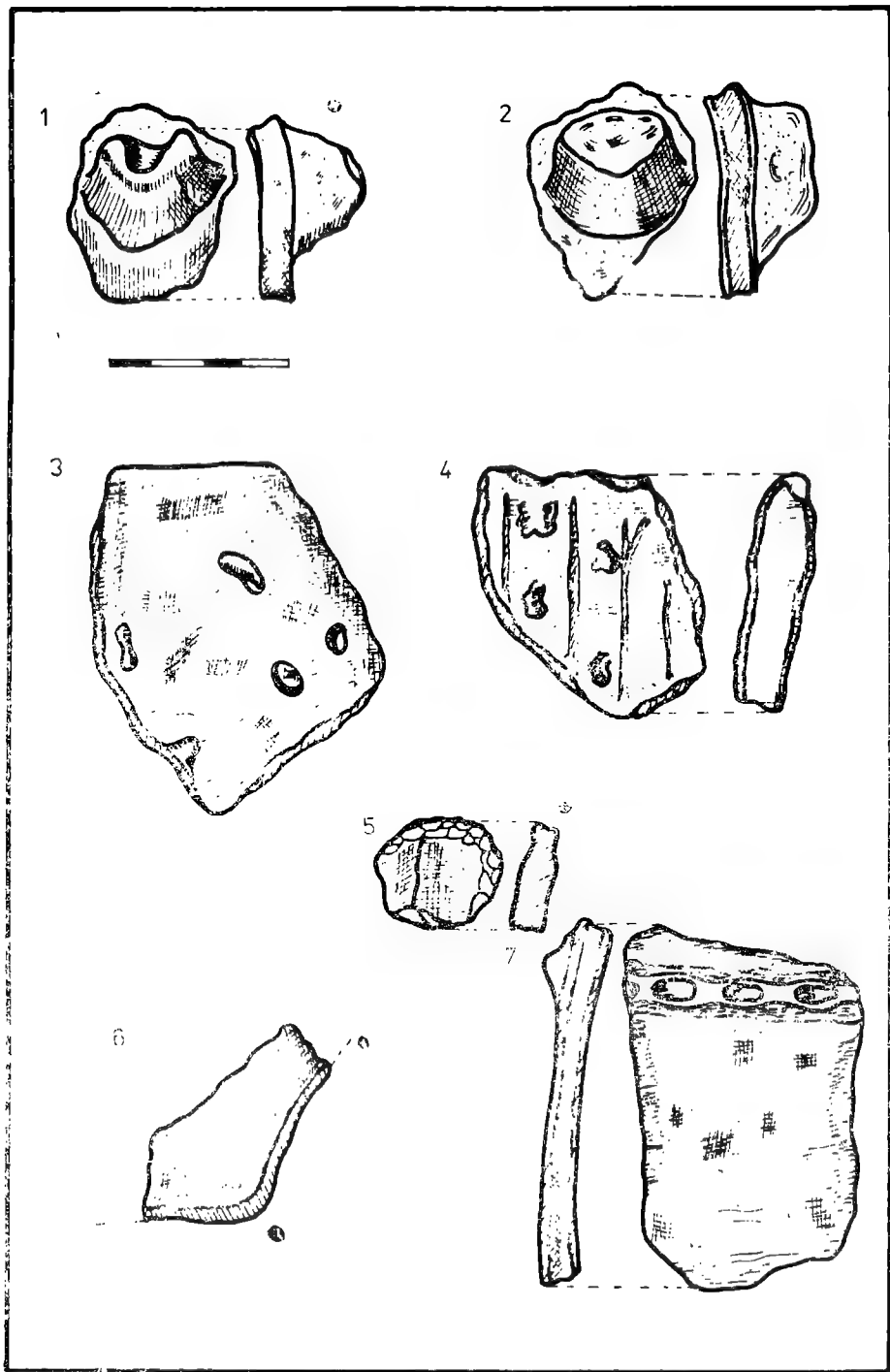
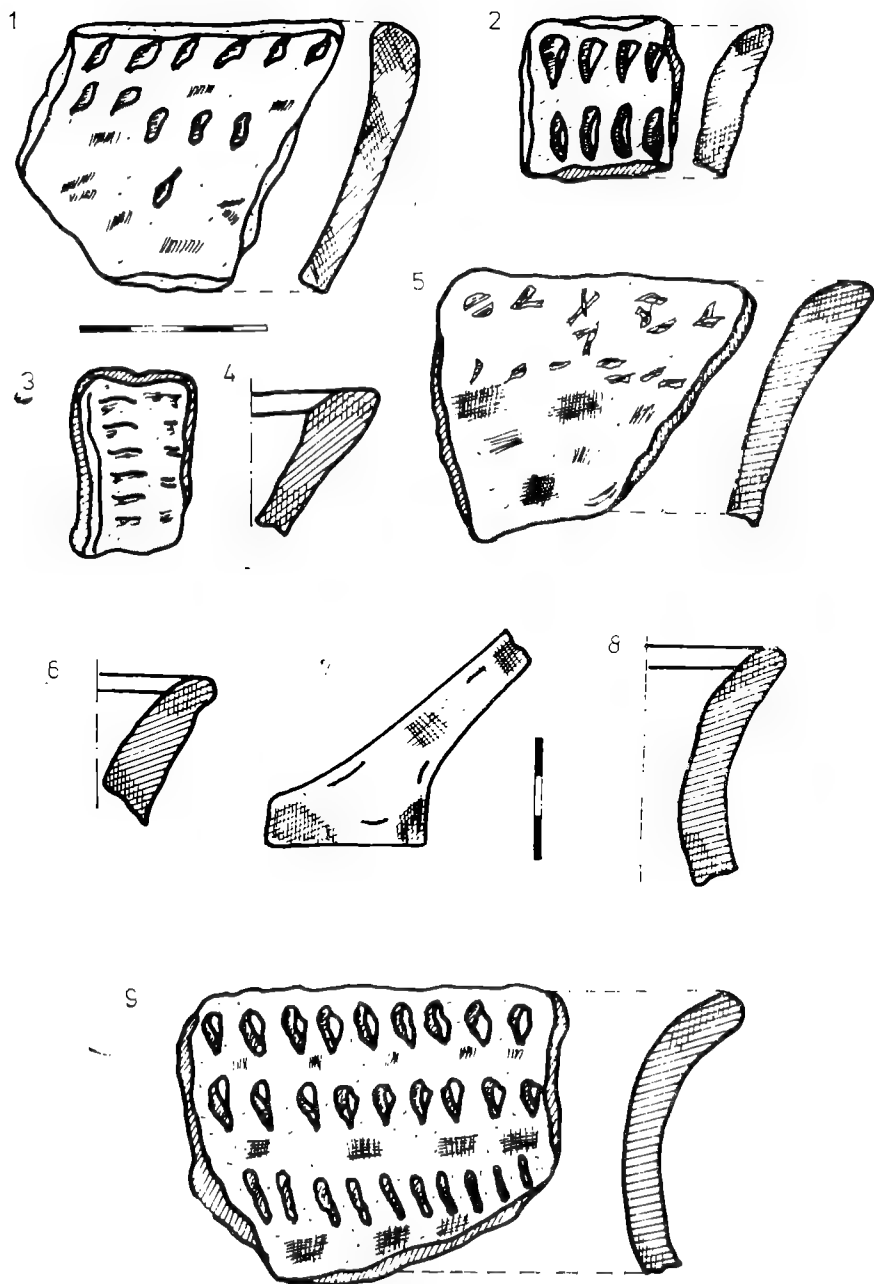

Fig. 6. Iclod — obiectiv 9 (*La Doroaie*) Neolitic mijlociu: 1 — 4, 6 — 7 ceramică; 5 gratoar.

ICLOD, LA DOROAIÉ

Fig. 7. Iclood — obiectiv 9 (*La Doroaie*), Cultura Coțofen

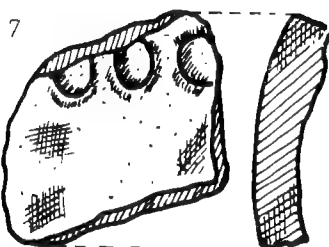
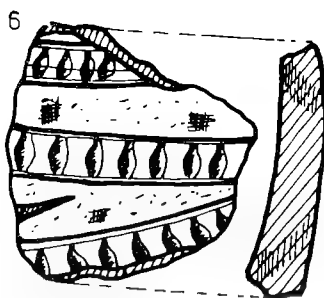
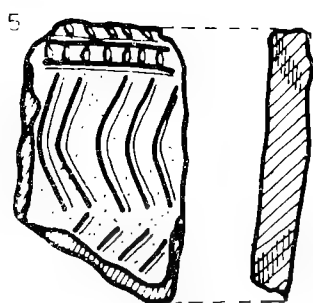
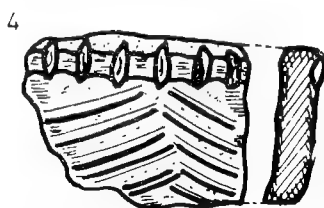
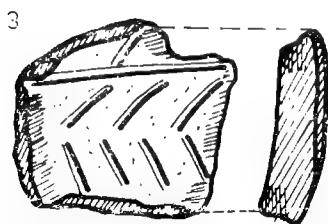
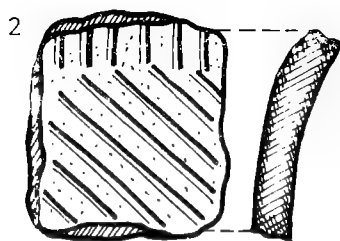
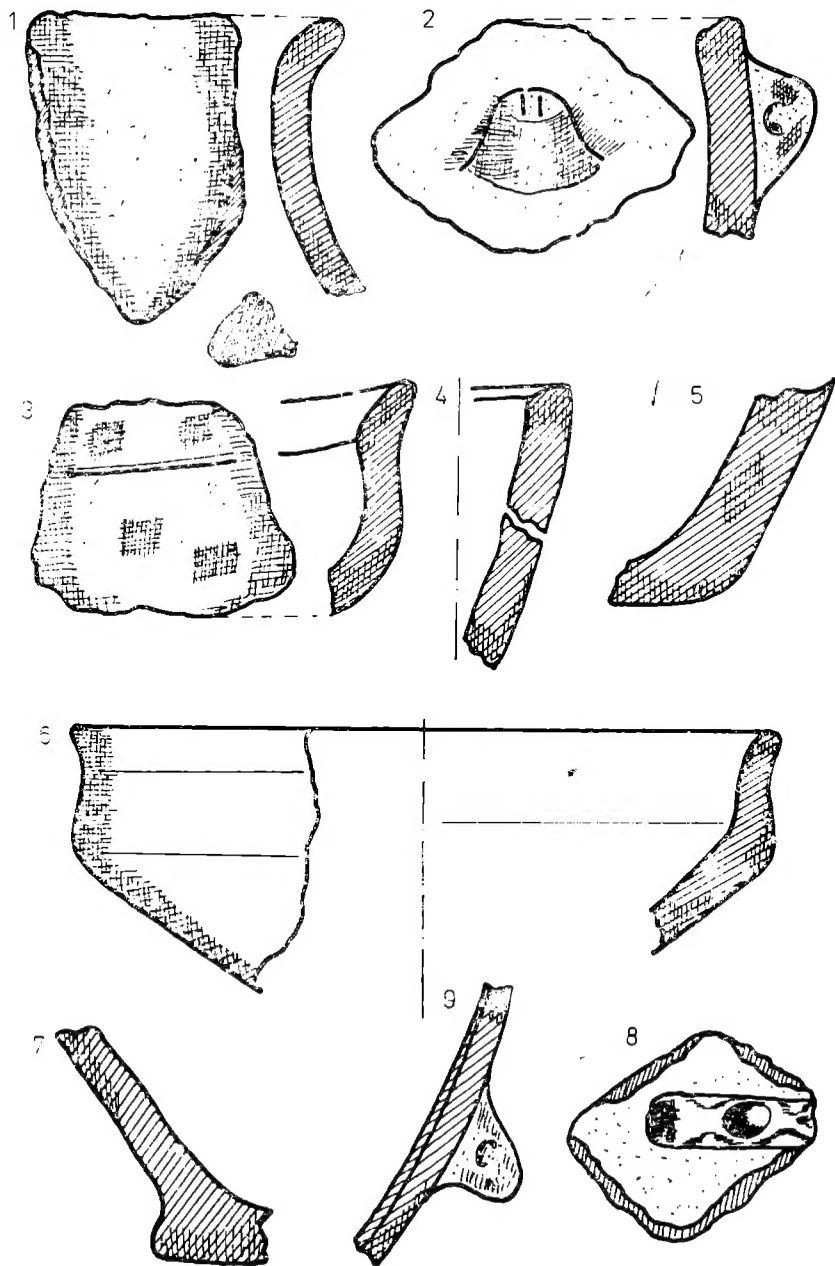

Fig. 8. Iclod — obiectiv 9 (*La Doroaie*), Cultura Coțofeni.

1-6 S₁D⁷ 120

EPOCA FIERULUI

Fig. 9. Iclod — obiectiv 9 (*La Doroaie*) ceramică hallstattiană.

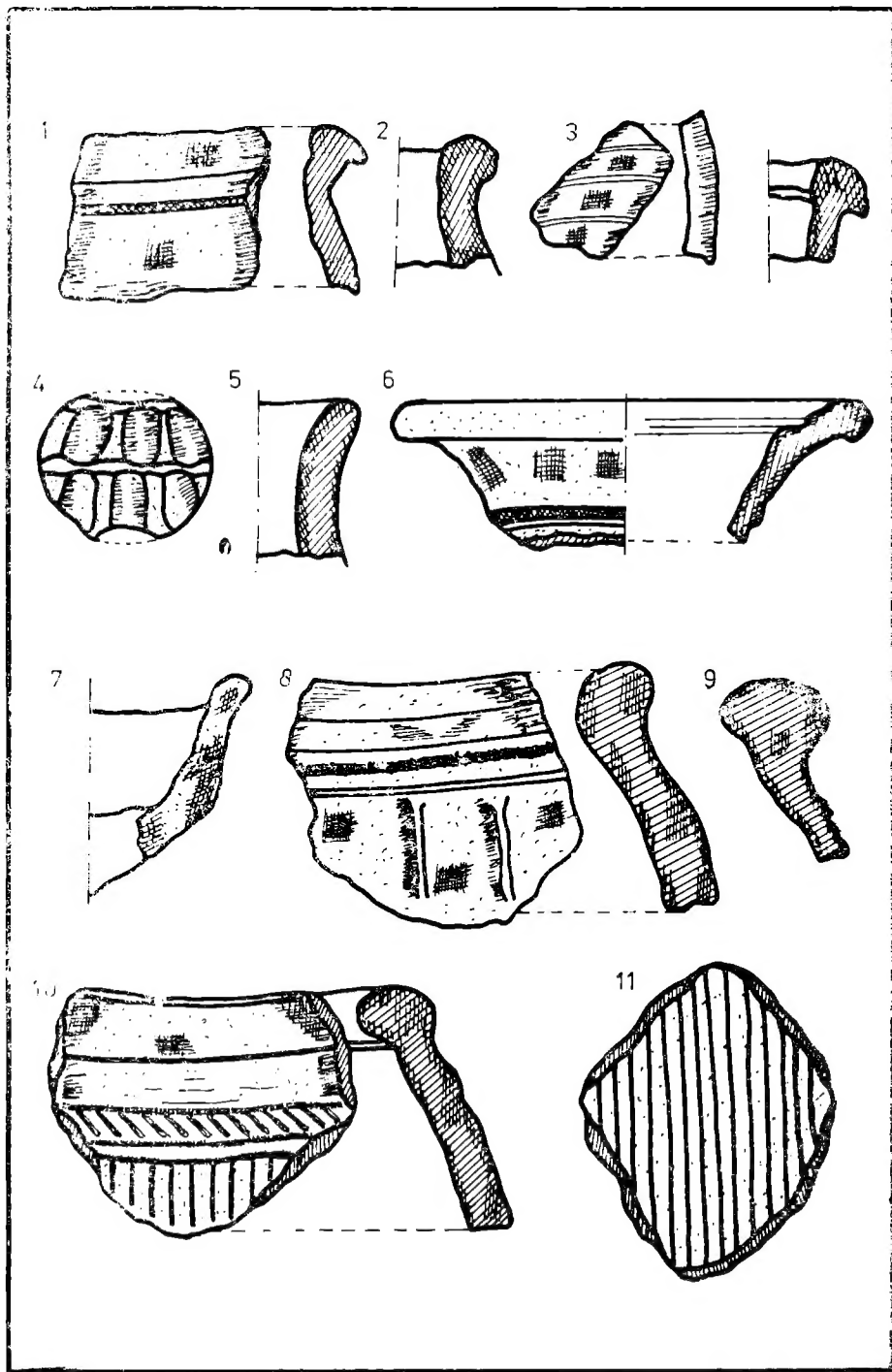

Fig. 10. Iclod — obiectiv 9 (*La Doroaie*) 1 — 3 ceramică; din epoca latène; 4 fusaioală; 7 — 10 ceramică grafitată, latène.

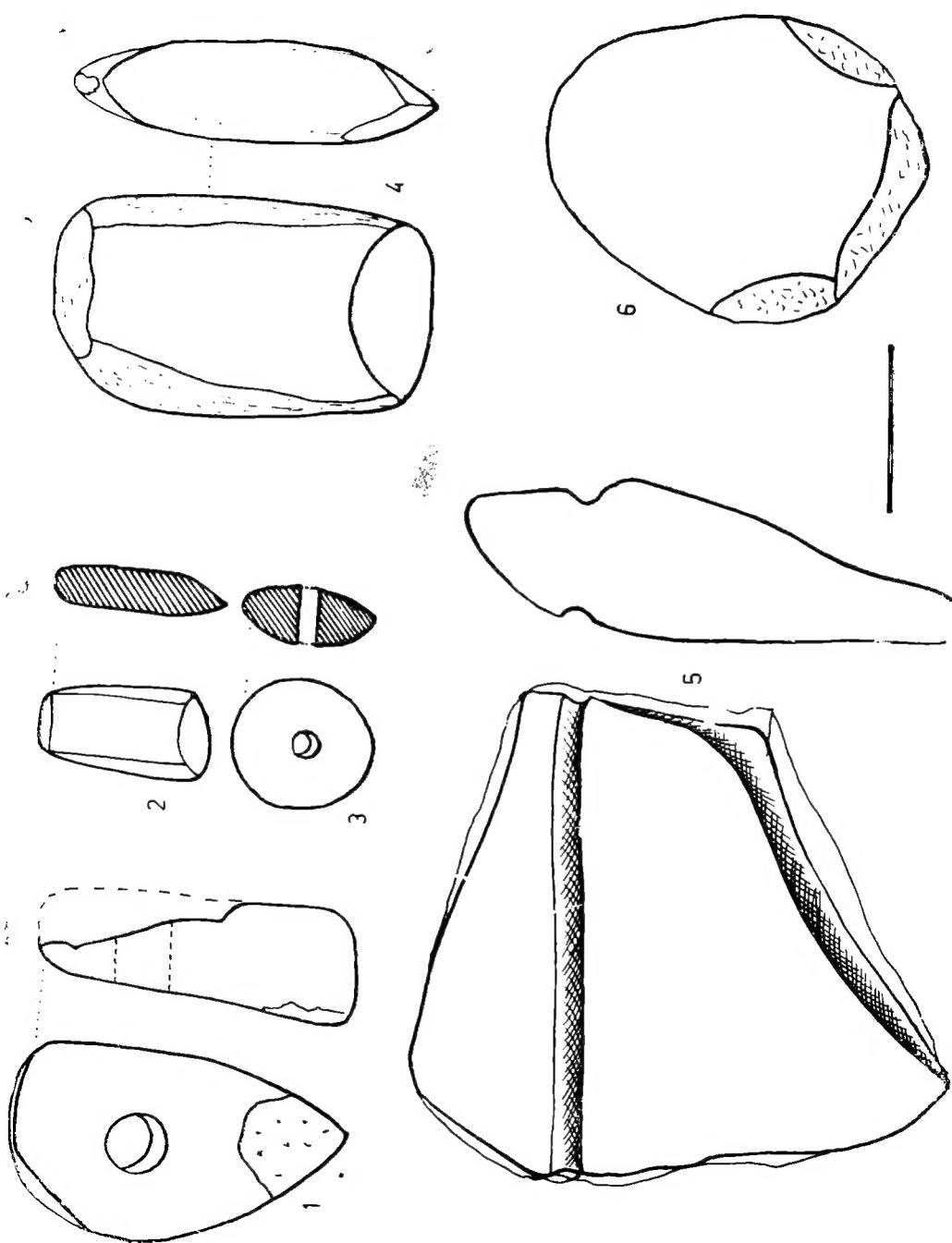

Fig. 11. Iclod. 1-3, 4 (*La Doroiu*) obiectiv 9 (1 topor perforat, 2 toporaș, 3 fusaiolă, 5 piatră prelucrată). 4, 6 obiectiv 14 (*Pădurca Copăceii*) topoare șlefuite.

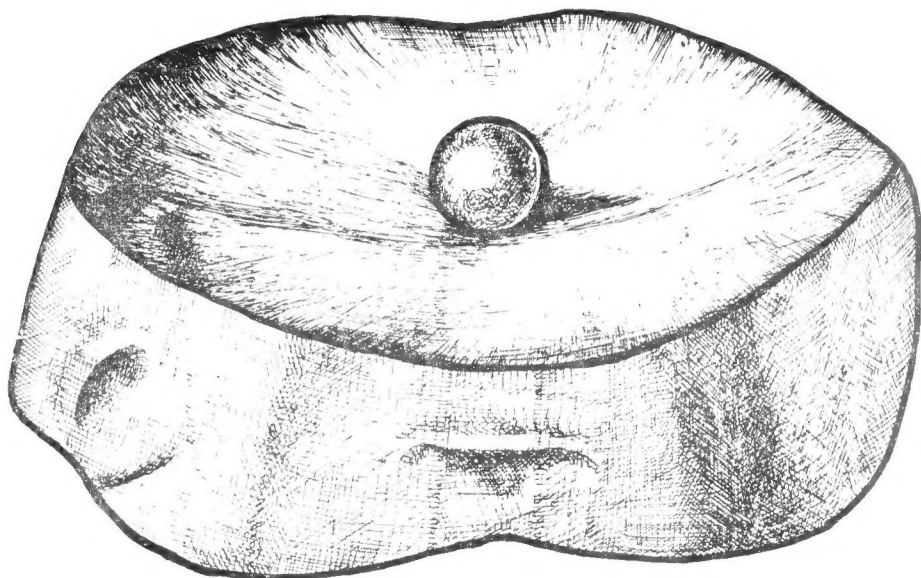

Fig. 12. Iclod. Obiectiv 9 (*La Doroaie*) rișniță, epoca Latène.